

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

”Direktörsvilla” — icke tjänstebostad.

Ett aktiebolag (familjebolag) hade under år 1952 för 20.000 kr. inköpt en tomt i en grannkommun till den ort, varest bolaget hade sin verksamhet. Sedan bolaget å tomten låtit uppföra en villabyggnad, hade en av bolagets direktörer jämte hans hustru inflyttat i villan. Fastigheten åsattes ett taxeringsvärde av 112.000 kr.

I sin år 1955 avgivna självdeklaration betraktade bolaget fastigheten såsom ingående i rörelsen. Då bolaget under år 1954 haft vissa utgifter för arbeten, utförda å den till villan hörande tomten, vilka utgifter av bolaget icke ansågos vara av dragsgill natur, hade bolaget såsom tillkommande post uppfört sammanlagda summan av dessa utgifter.

Vederbörande TN, som avförde från bolagets rörelsebilaga samtliga inkomster och utgifter inklusive avdrag för värdeminskning och procentavdrag, beskattade fastigheten enligt den s. k. schablonmetoden (= 3 procent av taxeringsvärdet).

Över TN:s åtgärd anförde bolaget besvär hos vederbörande PN. Bolaget yrkade taxering enligt den avlämnade deklARATIONEN under förmenande, att åtgär-

den att taxera fastigheten enligt schablonmetoden vore stridande mot punkt 1 st. 2 anvisningarna till 24 § KL.

I avgiven förklaring över besvären hemställde vederbörande TI om avslag därå.

Genom beslut vid sammanträde den 7 juli 1956 avslog PN besvären.

Häröver besvarade sig bolaget hos KR, därvid bolaget fullföljde sin förut i målet förda talan.

KR gav utslag i målet den 18 mars 1958. Under hänvisning till ett tidigare av domstolen avdömt mål angående den åsyftade direktörens taxering, enligt vilket ”denne efter hemskillnad från sin hustru överlämnat dispositionen av ifrågasvarande villa till hustrun”, yttrade KR, att denna omständighet finge anses tyda därpå, ”att villan icke utgjort tjänstebostad för honom. Med hänsyn härtill och till övriga upplysta omständigheter kan fastigheten icke enligt punkt 1 anvisningarna till 24 § KL anses vara använd i bolagets rörelse. På grund härav finnes KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut”.

(Se tidigare rättsfall från Kammarrätten i samma sak å sid. 322 i tidskriften för år 1957.)